

OBSAH

NORDICKÁ LEST ČILI »A PŘECE SE TO POVEDLO«

1. NENÍ ZÁBAVA JAKO ZÁBAVA.

Tvůrce čaruje a jásá. — Bez práce nejsou koláče. — Člověk čelí Stvořiteli. — Kanibalové poněkud přeháněli. — Dědictví po lidožroutech. — Není zábava jako zábava. — Bavíme se pohodlně.

2. UMĚLECKÉ KRATOCHVÍLE.

Zásluha umělců. — Slavný tragéd propíchne soupeře. — Odhmotnění vzruchu. — Kam to povede? — Technika ovládla pole. — Hrdina šplhá po břechtanu. — Literatura se drží. — Když malíř natáhne bačkory. — Doslov ke kapitole předešlé a předmluva k další.

3. PLÉMĚ MAZALŮ.

Svědnost prázdné plochy. — Jste poznamenán kulturou. — Pračlověk nevěděl, že je vůl. — Bizon hrabe nožkou. — Vznikli mistři a začali kol sebe rozlévat svatozář. — Tvůrčí muka. — Umění výtvarné se utěšeně rozvíjí. — Narodil se kýč a moc se líbil. — Laikové jsou v přesile. — Zánik kumštu malířského. — S malíři není rozumná řeč. — Přišel trest boží na naduté umělce. — Ještě chybějí barvičky a bude po legraci. — Mašiny vyrábějí kulturu.

4. MALÍŘEM SNADNO A RYCHLE.

Předkové zdrojem veselí. — Rodina se fotografuje. — Magický muž mystifikuje robátka. — Technika se rozvíjí. — Mistr vynechal komín. — Amatér visí na lustru. — Čím vyrábíme dílo výtvarné. — Násobení milované krásky. — Amatér se vychloubá. — Lovci mráček. — Manželka netuší, že choť je umělec. — Půvab výletů trvale zachycen. — Opičáci kouzla zbavení. — Duch autorův zakolísal.

5. I PŘEDKOVÉ SE BAVILI ZVUKOVĚ.

Hlasy ze záhrobí. — Dárci hudby. — Od stébla k saxofonu. — Nemělo by se přehánět. — Duchové vyhloubili propast mezi hudbou a šunkou s křenem. — Lid má rád písničky. — Těžké vybrání. — Genius národa se zamiloval do prérie. — Magie rýmů. — Zjemnění duchů. — Zarmoucená mládež. — Hudba podporuje trávení. — Huďte si symfonie, ale po tichu! — Křepčení s hudbou. — Pohled do budoucna.

6. KNIHA — PŘEDCHŮDCE KULTURY.

Ubozí předkové si kazili oči. — Bavili se, jak se dalo. — Pismáci zaznamenávají slavné skutky pradědů. — Lidé jsou na sebe jako kati. — Pan ředitel měl techtle se švagrovou. — Milostné pletky coby vítané koření. — Padouch zneškodněn a hrdina spočine v náruči své vyvolené. — Písemnictví se veze za vozem. — Film šíří vzdělanost mezi lidem. — Není čtenář jako čtenář. — Literatura ve výslužbě.

7. HRAJEME TYÁTR.

Náhrobek není pro legraci. — Dáma patronkou živých obrazů. — Vidět krásné slečny a pány na plátně bylo ode vždy touhou lidstva. — Loď komediantů. — Prcek se batolí dál. — Franta zbledl po karmínu. — Mladý gentleman kope doma sestru. — Člověk kvalitním hercem v každé situaci. — Komikové baví lid. — Kdo by to byl řekl! — Pan Hynek Ptáček z Pirkštejna udeřen přes zadnici. — Rytíř nesmí chodit v teplácích. — Díváme se rádi na události. — Usedlíci pořádají pohřeb. — Ochablé nerstvo potřebuje vzpruhu. — Budiž smutno nebo veselo!

8. NA ÚSVITĚ NOVÝCH OBZORŮ.

Umění na prkně. — Rošťáci dostávají na frak. — Dvě hodiny se nic neděje. — Švanda na jevišti. — Satirikové tepali neřesti. — Fenka má mladé, kdežto neteř nikoli. — Vnitřní očista katarem. — Pan účetní objímá Blanku. — Tragéd bouchl dveřmi a komnata se zavlnila. — Hvězdy září na plátně. — Pestrobarevný umělec zabíjí zeleného krále červeným esem. — Nešíříme se o grotesce. —

9. ZPÍVAJÍCÍ JEVISTĚ.

A ještě o písni. — České mámy v jazyce křováchém. — Lid si přeje hromadění rozkoši. — Hudebníci začali řídit. — Mistři přehánějí. — Žertovné děje se zpěvy a tanci. — Lidi chytne rapl. — Inženýr se tajně ožral borovičkou. — Tlupa dívek tančí v spodním prádle. — Film tomu nasadil korunu. — A ještě několik slov o cirku. — S otroky to přišlo laciněji. — Starověká »Grand Prix«. — Bitva jako divadlo. — Šelmy nemají náladu. — Člověk panuje nad tvorstvem. — Kouzelník tahá králičky z cylindru.

10. TO BY HOMÉR MRKAL!

Lidoop se plácá do stehén. — Bereme to se stanoviska ryze duchovního. — Bez umělců to taky jde. — Filmaři se naučili číst. — Joe chytí židli a natře Billa. — Na věčnost se nebere zřetel. — Havajci se šplouchají v moři za zvuků Smetanovy Vltavy. — Film se řítí vpřed. — Rada kumštýřům. — Film splnil naděje. — Utopení manželé vylezli klidně z vody. — Veselá rumba nebožtiků v záhrobí. — Patroklos vzkříšen psychotonem. — Divák si může bez obav zdřímnout. — Pěstění vzácných odrůd.

11. POHLED DO MAGICKÉ KUCHYNĚ.

Otázka zrodu d la filmového. — Dav geniů přiložil ruku k dílu. — Hlavní vinníci. — Knihy mají své osudy. — Království za námět. — Pán má námět, ale stálo by to deset tisíc. — Bez podfuku ani ránu. — Všechno ve velkém. — Žertík s láhví a jiné zábavy. — Stavba chatrčí na denním pořádku. — Tvůrce zalezl do kobky. — Asistent Josef zasahuje. — Údobí zmatků. — I slečny maj svůj podíl. — Čtenář je z toho Janek. — Klání duchů. — Divák tvůrcem. — Občan chce prchnout na korálový ostrov. — Umělci proti tomu marně bojují. — Kozy ve filmu. — Filmaři se vyznají. — Arnold píše Emilii, že miluje Jitku. — Filmaři si potrpí na vysoký standard. — Filmová selanka. — Z pohádky do pohádky.

12. STRAKATÉ UMĚNÍ.

Vzhůru k nejvyšší metě! — Film hraje všemi barvami. — Sytě barevní Evropané. — Maharadžova sednice. — Kam

se všichni hrabou na Sněhurku! — Barevný film coby hrdý vítěz. — Člověk se poněkud stydí za své lascivní choutky. — Každý občan umělcem. — Erotika za pětikorunu. — Koupele na denním pořádku. — Násilník, vida svůdnou dívku, vytrhl mříž z okna. — Puberta v každém věku. — V přírodních barvách je to hezčí. — Jsme všichni umělci.

13. ZA MÁLO PENĚZ HODNĚ MUZIKY.

Jde vlna za vlnou. — Muzika leptá duši. — Šťastný stařeček. — Truchlý osud ševcův námětem žertovné písně. — Vlastenci píší zdvořilé listy. — Nepouštějte nám fismoly do kuchyně! — Poděšený rozhlas rád vyhoví. — Lid prahne po hudbě jadrné. — Na nějakém páru koní nesejde. — Záplava národních písní. — Jaký to lid! — Ještě o modravých dálkách. — Melodie nestárnou, i když mají vousy. — Žijeme ve věku kovovém, milujeme proto plechovou hudbu. — Rozhlas zrcadlem doby. — Vedlejší posláni rozhlasu. — Těšíme se na televizi.

14. POHOVKA — SYMBOL POKROKU.

Vývoj spěje k pohodlí. — Stroj to za nás udělá. — Tenká vrstva blouznivců čte osmerky v intimních kabinetech. — Poslední rozmach. — Na konec poznámka ryze osobní.